

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 22/2023
09.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Младена Никића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеу К 61/22 од 25.07.2022. године и Вишег суда у Ваљеу Кж1 165/22 од 26.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Никића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеу К 61/22 од 25.07.2022. године и Вишег суда у Ваљеу Кж1 165/22 од 26.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеу К 61/22 од 25.07.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири месеца која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде. Оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 165/22 од 26.10.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Никића и пресуда Основног суда у Ваљеу К 61/22 од 25.07.2022. године потврђена.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Никић, с тим да из образложења захтева произилази да се исти подноси и против правноснажне пресуде првостепеног суда и то због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине пресуду другостепеног суда и предмет врати том суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Никић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера, при чему не означава конкретну повреду закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да га подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. Ово стога што бранилац у захтеву истиче да опис кривичног дела у изреци првостепене пресуде не садржи сва обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, конкретно, последицу кривичног дела. Према мишљењу браниоца, наведено кривично дело је трајно кривично дело и производи трајну последицу која мора бити описана у изреци пресуде, па како се у конкретном случају, у изреци првостепене пресуде не наводи у чему се огледа „нарушавање душевне равнотеже“ оштећене нити да ли је дошло до одређених психичких поремећаја и да ли постоје друге трајне последице у смислу нарушавања телесног интегритета, бранилац сматра да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело.

Изнете наводе захтева, којима бранилац указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ чини онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице.

Из цитиране законске одредбе произлази да је радња извршења предметног кривичног дела одређена трајним глаголом, због чега се, у смислу члана 112. тачка 30) КЗ, сматра да је дело учињено, ако је радња извршена једном или више пута. Према томе, кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ постојаће и када је предузета једна радња извршења која је објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања члана породице учиниоца, односно до наступања забрањене последице.

У изреци побијане првостепене пресуде, наведено је да је окривљени АА, дана 30.11.2018. године, у ..., у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове забрањености, чије извршење је хтео, претњом да ће напасти на живот и тело, дрским и безобзирним понашањем, применом насиља, угрозио спокојство и телесни интегритет члана своје породице-бивше супруге ББ, са којом има дете, тако што је оштећеној у преподневним часовима послао поруке претеће садржине у којима јој је говорио да ће је уништити, да је мртва за њега и да ће видети за један сат, те да ће најebати, да би потом, у послеподневним часовима, дошао до стана оштећене и када му је оштећена

отворила врата, оштећену одмах ухватио за врат и вукао по целом стану, ударао, пролазећи кроз дневну собу, спаваћу собу и кухињу, због чега је оштећена гурала окривљеног од себе и вриштала, да би је у једном моменту пустио и изашао из стана.

По налажењу Врховног касационог суда, у описаним радњама окривљеног АА, стичу се сва субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. У конкретном случају, у изреци наведене пресуде, описана је и последица кривичног дела-угрожавање спокојства и телесног интегритета оштећене ББ, која је проузрокована радњама извршења које је окривљени предузео на претходно описан начин. Према томе, последица је насупила -поновљеном применом насиља према оштећеној и то како физичког тако и психичког-упућивањем претњи, те дрским и безобзирним понашањем којим је повређен не само телесни интегритет оштећене, већ и њена психичка стабилност, што све представља последицу радњи окривљеног, како је и описано у првостепеној пресуди.

Стога чињенични опис наведеног дела садржи сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, како су то правилно нашли нижестепени судови, па Врховни касациони суд, налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП из ког разлога су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Никића, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Никић, у захтеву за заштиту законитости истиче да су разлози првостепене пресуде противречни изреци, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, док наводима којима оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и оцену изведених доказа, уз изношење сопственог закључка да нема доказа да је окривљени извршио кривично дело за које је осуђен, указује на повреду закона из члана 440. ЗКП. С обзиром на то да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда закона из члана 440. ЗКП, не представљају законске разлоге због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то се Врховни касациони суд није упуштао у разматрање ових навода.

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић